

تکارش دکتر هینریش هلتمان

یادداشت‌های مقدماتی در باره سپماشی با استفاده از روش مه‌پاشی برای مبارزه با بیماری سفیدک دروغی (داخلی) توتون

سمپاشی برعلیه بیماری سفیدک دروغی (داخلی) توتون *Peronospora tabacina* Adam با قارچکش‌ها با استفاده از روش مه‌پاشی یا حجم کم (Concentration Drift Spraying) اجرای عملیات مبارزه را هر موقع که لازم باشد آسان مینماید. نظر باینکه در سمپاشیهای معمولی حجم زیادی از آب بکار میرود بنابر این وسیله متند فسوق میتوان از آب صرف نظر نموده و با محلول غلیظ سم در روغن یا غیر آن سطح زیادتری را در زمان کوتاه‌تری با صرف هزینه کمتری سمپاشی نمود. اولین دفعه در سال ۱۹۶۲ بیماری سفیدک دروغی (داخلی) توتون در شمال ایران (۶) گزارس شد. از بدو ورود بیماری در مناطق شمال مبارزه شیمیائی بنظر مشکل میرسید تا اینکه ضمن انجام بررسیهای علمی واریتهای مقاوم به بیماری پیدا شد (۷) و کشت آنها در بعضی از مناطق توتنکاری (گیلان - آستارا) توسعه داده شد. در اثنای سال ۱۳۴۶ طبق مشاهدات و آزمایش‌هاییکه بعمل آمد ملاحظه گردید که ارقام مقاوم هم نسبت به عامل بیماری حساسیت نشان میدهند و در نتیجه انتظار میرود که سال آینده زارعین توتنکار مجددًا مبارزه را بطريق شیمیائی اجرا نمایند با توجه بمراتب فوق در اینجا چند نتیجه مقدماتی در باره استفاده از قارچکشها باروش مه‌پاشی برعلیه بیماری سفیدک دروغی (داخلی) توتون گزارش میگردد. تجربیات چندی در باره چگونگی استفاده از این متند در دسترس میباشد (۱۰ و ۳۶ و ۹۶ و ۱۰۱) که در آنها برای مبارزه با بیماریهای نباتات مختلف روغنها یا مخلوطهای از روغن با قارچکش بکار برده شده است.

آزمایش‌های انجام شده

گلدانهای توتون (۸-برگ) در یک محفظه توونل مانند پلاستیکی سمپاشی شدند. همانطوریکه در مقاله قبلی (۵) شرح داده شده قطرات سم روی برگ اندازه‌گیری گردیدند. در این آزمایش از نوع سمپاشی که سوراخ سرلانس آن $1/2$ میلیمتر بوده (رنگ پاش) استفاده شده است. درجه حرارت در موقع سمپاشی بین ۱۸ تا ۲۱ درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی از ۴۰ تا ۵۰ درصد متغیر بوده است. قطرات با قیمانده روی

برگ کوچک بودند (حجم قطرات بطور متوسط بین ۵۵-۶۰ میکرون). دامنه تغییرات درمورد قطرات محدود بود. بدین معنی که ۵۰ درصد قطراتی که روی برگ افتاده بودند اندازه آنها بین ۵۰ تا ۷۰ میکرون بودند. سمپاشی با مخلوط پودر و روغن با مقایسه با روغن به تنهائی از نظر بررسی قطرات و باقیمانده سوم هیچگونه اختلافی نشان ندادند. هر رفتار آزمایش شامل ۳ بوته توتون بود و ضمناً یک سری از غلظت‌های مختلف قارچ کش مخلوط با روغن در آزمایش بکار برده شد. پس از سمپاشی بالافاصله بوته‌های توتون بطور مصنوعی به بیماری تلقیح شدند.

برای انجام این منظور هردو طرف برگ‌های توتون با سوپا نسیون تازه کنیدی (اسپر) پوشانده شده و سپس گلدانها برای گذراندن دوره انکوباسیون در حرارت ۱۶-۲۶ درجه سانتیگراد و رطوبت زیاد در محفظه پلاستیکی در داخل گلخانه گذارده شدند. زمانی که عالمی بیماری روی برگ بطور واضح مشاهده گردید آخرین بررسی تغییرات آلودگی ببات پس از ۱۵ تا ۲۱ روز از تاریخ تلقیح بعمل آمد. نحوه آمار برداری از وضع آلودگی برگها بدین طریق بود که هر برگ از نظر درجه آلودگی به $\frac{1}{4}$ و $\frac{2}{4}$ و $\frac{3}{4}$ و $\frac{4}{4}$ آلوده یا غیرآلود تقسیم شد نسبت تعداد های آلوده به تعداد کل $\frac{1}{4}$ برگها محاسبه گردید و بدین ترتیب درصد آلودگی $\frac{4}{4}$ برگ پائین و $\frac{3}{4}$ برگ بالای بوته توتون بطور جداگانه تعیین شد.

آزمایش شماره ۱

پولیرام ۸۰ پودر و تابل (F A S F B) با روغن دوک (Spindle oil) به نسبت ۱۵ گرم در ۵۰ سانتیمتر مکعب مخلوط شد. سوپا نسیون روغن و پودر قابل حل برای نیم ساعت پایدار مانده بود. نتایج در جدول شماره ۱ خلاصه شده است.

جدول ۱: اثر مخلوط روغن و پولیرام که قبل از آلودگی مصنوعی بکار رفته روی سفیدک دروغی توتون

درصد آلودگی برگ‌های بالا	درصد آلودگی برگ‌های پائین	قطرات در سانتیمتر مربع	مقدار (لیتر در هکتار)	شماره رفتار
۳۵	۳	۴	۲۳	۱۴
۴۸	۱	۰	۶	۹
—	۱۹۵۰	۱۷۹۹	۱۳۳۳	۷۴۲
--	۲/۳۳۷	۱/۹۴۰	۱/۷۵۱	۰/۸۳۸
				۰/۵۵۲

کلیه نسبت‌هایی که برای پلیرام ۸۰ در جدول ۱ شرح داده شد اثر قارچکشی را نشان داده‌اند. درجات آلودگی چهار برگ پائین کمتر از چهار برگ بالا بود ضمناً آلودگی گلدانهای که سمپاشی نشده (شاهد) زیاد شدید نبود (رفتار ۶). در این آزمایش هیچگونه سوختگی مشاهده نگردید.

آزمایش شماره ۲

یک کیلوگرم پولیرام ۸۰ با ۲/۵ لیتر «روغن قابل حل» (Soluble oil) مخلوط شده و در شش سری از اندازه‌های مختلف فارچکش در هکتار مورد استفاده سمپاشی فرار گرفت (رفتارهای شماره ۱ - ۶) این رفتارها با دو رفتار دیگر از اندازه‌های مختلف روغن و یک شاهد (۷ و ۸) مقایسه شدند.

جدول شماره ۳: اثر مخلوط پولیرام و «روغن قابل حل» که قبل از آلودگی بکار رفته روی سفیدیک دروغی توتون

	شماره رفتار							
-	مقدار (لیتر در هکتار)							
-	قطرات در سانتیمتر مربع							
۲۱	درصد آلودگی برگهای پائین							
۴۴	درصد آلودگی برگهای بالا							
۲۴	تعداد برگهای سمپاشی شده							
۰	تعداد برگهای صدمه دیده							
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۰/۵۷۲	۱/۵۰۳۰/۳۷۰/۴۹۰/۹۴۰/۹۹۱/۹۸۲/۰۷							
۱/۰۷	۲/۸۱ ۵۴۷ ۵۳۵ ۹۱۱ ۱۲۴۵ ۱۲۸۹ ۱۵۵۹							
۱۹	۲۵ ۱۳ ۱۷ ۲ ۲ ۶ ۴							
۴۲	۲۳ ۴ ۱۰ ۰ ۴ ۰ ۱۷							
۲۲	۲۴ ۲۲ ۲۳ ۲۰ ۲۴ ۲۳ ۲۴							
۰	۰ ۰ ۰ ۱۰ ۵ ۳ ۲ ۱۵							

۱۸ روز بعد از آلودگی گلدانهای که سمپاشی نشده (شاهد رفتار ۹) یک آلودگی نسبتاً خفیفی را نشان دادند. نسبتهاي بالاتر از ۹/ لیتر در هکتار پولیرام ۸۰ به نسبت قابل ملاحظه‌ای از آلودگی وسیله فارج عامل بیماری جلوگیری نمود در حالیکه نسبتهاي پائین تر کمتر مؤثر بودند. بکاربردن روغن به تنهائی (رفتار ۷-۸) در جلوگیری از بیماری اثری نداشت و ضمناً علائم سوختگی هم نشان نداد. در روی برگهایی که با مخلوط روغن و فارچکش سمپاشی شده بود بعداز یکروز لکه‌های سوختگی مشاهده شد. این سوختگی در روحی ۱۵ عدد از ۲۴ برگ که با زیادترین مقدار سم سمپاشی شده بود مشاهده گردید.

آزمایش شماره ۳

هدف اجرای این آزمایش بررسی اثر سمپس از ۵ و ۸ و ۱۰ روز بعد از سمپاشی بود. تمام گلدانهای توتون با نسبتهاي مختلف از مخلوط پولیرام و روغن دوك (سه گروه) که در آزمایش شماره یک بکار رفته است سمپاشی شدند. در این آزمایش گروه چهار تنها با روغن دوك سمپاشی گردید. ضمناً گروه ۵ بدون سمپاشی و بعنوان شاهد در نظر گرفته شد. بعداز ۵ و ۸ و ۱۰ روز از هر گروه (سه گلدان) یک گلدان آلوده شد. همانطوریکه از نتایج در جدول شماره ۳ ملاحظه میشود گلدانهایی که سمپاشی نشده‌اند (رفتار شماره ۵) بشدت آلودگی نشان دادند.

جدول شماره ۳ : اثر مخلوط روغن دوک با پولیرام که چند روز قبل از آلودگی بکار رفته روی
سفیدک دروغی تو تون

	۵	۴	۳	۲	۱	شماره رفتار
شاهد			پولیرام-روغن پولیرام-روغن پولیرام-روغن			ما بکار رفته
—	۱/۱۸۹	۱/۷۵۰	۰/۷۶۰	۰/۶۳۵	۱/۷۵۰	مقدار (لیتر در هکتار)
—	۶۴۲	۱۱۷۰	۳۷۴	۲۲۶	۶۴۲	تعداد قطرات در سانتیمتر مربع
						وضع آلودگی ۵ روز بعد از سمپاشی
۱۰۰	۹۴	۵۶	۷۵	۵۰	۹۴	در صد آلودگی برگهای پائین
۹۴	۸۱	۱۹	۵۰	۳۸	۸۱	در صد آلودگی برگهای بالا
						وضع آلودگی ۸ روز بعد از سمپاشی
۱۰۰	۹۴	۳۸	۸۸	۶۹	۹۴	در صد آلودگی برگهای پائین
۶۹	۶۳	۱۹	۶۹	۶۳	۶۳	در صد آلودگی برگهای بالا
						وضع آلودگی ۱۰ روز بعد از سمپاشی
۱۰۰	۵۰	۶۹	۶۹	۸۱	۱۰۰	در صد آلودگی برگهای پائین
۸۱	۶۳	۳۸	۶۹	۶۹	۸۱	در صد آلودگی برگهای بالا

باقیایی روغن دوک بعد از ۵ و ۸ روز از سمپاشی گذشته اثر معنی داری از نظر جلوگیری از آلودگی نداشت . در رفتاری که بعد از دنده روغن سمپاشی بار روغن بوتهای تو تون به کنیدی بیماری آلوده شدن بقایای روغن روی برگها باعث شده بود که آلودگی نسبتاً کمتری نسبت به مخلوط روغن و قارچکش بوجود آید . تمام بقایای روغن مخلوط با قارچکش اثر خوبی در مبارزه با بیماری نشان دادند . این اثر با کم شدن میزان سم و افزایش دوره بین سمپاشی و آلودگی مصنوعی با کنیدی کمتر شده است . هیچگونه علائم سوختگی روی برگها مشاهده نگردید .

آزمایش شماره ۴

نحوه انجام این آزمایش مانند آزمایش شماره ۲ بود . گروه ۱ - ۶ با مخلوط پولیرام و «روغن قابل حل» سمپاشی شدند و گروه شماره ۷-۸ فقط بوسیله «روغن قابل حل» و یک گروه هم برای شاهد در نظر گرفته شد . کلیه گلدانهای تو تون در گروه های فوق بعد از سه روز که از سمپاشی گذشت با سوسپانسیون کنیدی آلوده شدند .

جدول شماره ۴ : اثر مخلوط پولیرام و «روغن قابل حل» که سه روز قبل از آلودگی بوسیله سوسپانسیون کنیدی بکار رفته

شماره رفتار	مقدار (لیتر در هکتار)	تعداد قطرات در سانتیمتر مربع	درصد برگهای آلوده پائین	درصد برگهای آلوده بالا	تعداد برگ سempاشی شده	تعداد برگ صدمه دیده
۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱	۲/۳۳۳/۳۲۰/۳۱۰/۵۱۰/۵۲۰/۶۱۰/۹۸۱/۱۷	۸۶۷ ۱۵۴۰ ۵۹۷ ۷۵۴ ۶۰۴ ۶۶۰ ۱۱۰۶ ۱۶۴۱	۹۰ ۱۰۰ ۸۵ ۱۹ ۵۸ ۸۳ ۲۷ ۱۰	۷۹ ۷۷ ۶۰ ۳۳ ۵۴ ۳۳ ۲۷ ۲۳	۲۱ ۲۰ ۱۷ ۲۱ ۲۸ ۲۶ ۲۲ ۲۳	۰ ۰ ۰ ۲ ۰ ۰ ۰ ۹

۱۵ روز بعد از آلودگی آمار برداری بعمل آمد. مقدار آلودگی نسبت به آزمایش شماره ۲ که همزمان انجام شده بود خیلی زیادتر بود. آلودگی برگهای توتون بوسیله سفیدک دروغی در گروه شاهدو دو گروه سempاشی شده باروغن بین ۹۰ - ۱۰۰٪ در برگهای بالائی مشاهده شد. گروههایی که با میزان کمتر مخلوط روغن و قارچکش سempاشی شده بودند آلودگی شدیدتری به میزانهای بالاتر نشان دادند.

سه روز بعد از سempاشی بوسیله پودر پولیرام ۸۰ به نسبت یک لیتر در هکتار از پیشرفت بیماری تا حدودی جلوگیری شد. «روغن قابل حل» در این آزمایش مانند آزمایش شماره ۲ هیچگونه سوختگی روی برگها باقی نگذاشت. اما در اثر بکاربردن مخلوط روغن و قارچکش چندلکه سوختگی روی برگها ظاهر گردید.

آزمایش شماره ۵

از نظر اینکه وقت انجام آزمایشها محدود بود بنابراین اجرای تمام برنامه آزمایش سempاش هولدر-نوا (Holder-Nova) تیپ جدید که برای بکاربردن مخلوط قارچکش و روغن قبل از توصیه شده (۵) میسر نگردید. بعلت غلیظ بودن مایع سرلانس با سوراخ ۲ میلیمتری و قطر خارجی ۱/۷ سانتیمتری انتخاب شد.

در آزمایشهای اندازه گیری میزان خروج مایع از سempاش ۴۵۶ سانتیمتر مکعب در هر دقیقه برای آب و ۵۳ سانتیمتر مکعب برای پولیرام ۸۰ بنسبت ۲۹ درصد مخلوط با روغن قابل حل (Soluble oil) تعیین شده بود. لوله خارج کننده سempاش بحالت افقی قرار داده شده و مخزن سempاش بدون فشار بود آب از سرلانس بطول یک سانتیمتر فواره زده و بعداً به اطراف پخش میشد در حالیکه مخلوط روغن و قارچکش روی سرپوش صاف سرلانس پخش میگردید. میزان خروج مخلوط روغن و قارچکش برای عمل سempاشی خیلی کم بود. برای اینکه قشر لازم سم روی نبات قرار گیرد سempاشی سه بار در همان طول مسیر عملیات انجام گردید. در آزمایش اول معلوم گردید که یک عرض ۱۰ متری بوسیله سم پوشیده میشد. آمار بدست آمده شبیه آزمایش دوم است

(جدول شماره ۵) چهارگلدان توتون در هر گروه از چهارگروه به فاصله ۱۶-۱۲-۸-۴ متر دورتر از مسیر سمپاشی قرار گرفته بودند. صفحاتی که بوسیله منیزیم پوشیده بودند بهمین ترتیب درمزرعه آزمایشی قرار داده شدند. آزمایش در تحت شرایط جوی زیر عمل آمد:

حرارت ۲۳ درجه سانتیگراد - رطوبت نسبی ۰/۴۵ - سرعت باد ۱/۴-۲/۲-۲/۲ متر در ثانیه.

جدول شماره ۵ : اثر پولیرام مخلوط با روغن قابل حل که قبل از آلودگی بوسیله سمپاش هوادر - نو ابکار رفته

فاصله سمپاشی به متر	۱۶	۱۲	۸	۴
مقدار پولیرام ۸۰ به لیتر در هکتار	۰/۰۸۵	۰/۳۶۰	۱/۸۷۴	۰/۵۶۱
حجم متوسط قطرات به میکرون	۹۱	۱۰۱	۱۴۰	۱۵۹
٪ دامنه تغییر به میکرون	۲۶	۴۵	۶۷	۷۹
تعداد قطرات در سانتیمتر مربع	۹	۳۴	۷۰	۱۶
درصد آلودگی بر گهای پائین	۹۳	۳۲	۷	۶۳
درصد آلودگی بر گهای بالا	۹۸	۷۹	۱۸	۵۹
تعداد بر گهای سمپاشی شده	۳۵	۳۶	۳۸	۳۶
تعداد بر گهای صدمه دیده	۱	۲	۶	۱۴

بلغت تعداد نسبتاً زیاد قطرات بزرگ قارچکش پوشش سه روی نبات یکنواخت نبود. بهمین علت تعداد قطرات نیز خیلی کم بود همانطوری که آمار رنگ پاشی با سمپاش هوادر نشان میدهد با تکمیل این سمپاش سرانس با سوراخ کوچکتر توانم با تاثیک تحت فشار) نتایج بهتری گرفته خواهد شد.

مقدار قارچکش ۱/۹ لیتر در هکتار به فاصله ۸ متری اثر مبارزه فوق العاده ای را نشان داد و نسبتها کمتر بی اثر بودند. میزان آلودگی در بر گهای پائین کمتر از بر گهای بالائی بوتهای بود. ضمناً توتنهای شاهد بشدت آلوده شده بودند. مخلوط روغن و قارچکش روی بر گهای توتون تولید لکه های سوختگی نمود. از ۳۶ بر گ سمپاشی شده در فاصله ۴ متری ۱۴ بر گ چنین لکه هایی بوجود آمد. با کم شدن قطر ذرات تعداد بر گهایی که لکه های سوختگی نشان دادند کمتر شد.

قدرت دانی

از کمک ها و راهنمایی های بی دریغ آقای دکتر امیل نیمان و آقای مهندس ناصرالپور تشکر مینمایم. برای منابع مورد استفاده به متن انگلیسی مراجعه شود.

ترجمه مهندس ناصرالپور از متن انگلیسی